

A Nagy Testvér

A FŐNÖK JELTANÁVAL

TECHNOKRÁCIA – A kényelem rabszolgái

Kijelenthetjük, hogy mostanra életcélá és lételemünké lett a kényelem, amelynek elérésére a legtöbb erőfeszítést tesszük. Ennek a célnak az elérésére a modern technika számtalan eszközt kínál, amit mi boldogan használatba is veszünk. Az új élmények illúziója, amit a virtuális világok tartogathatnak és erőfeszítések nélkül, kényelmesen elérhetőek, sokak számára képviselnek értéket. (10. o.)

Dísz, krimi, náció 3.

A Főnök szeme mindent lát...
Meddig terjedhet ki egy főnök ellenőrzési jogköre az alkalmazottaival szemben? Működhet-e a munkahelyi bizalom? (5. o.)

A Nagy Testvér mindig figyel

Vajon milyennek lát minket? Elég érett-e az ember egy felsőbb intelligencia gondolatához? (9. o.)

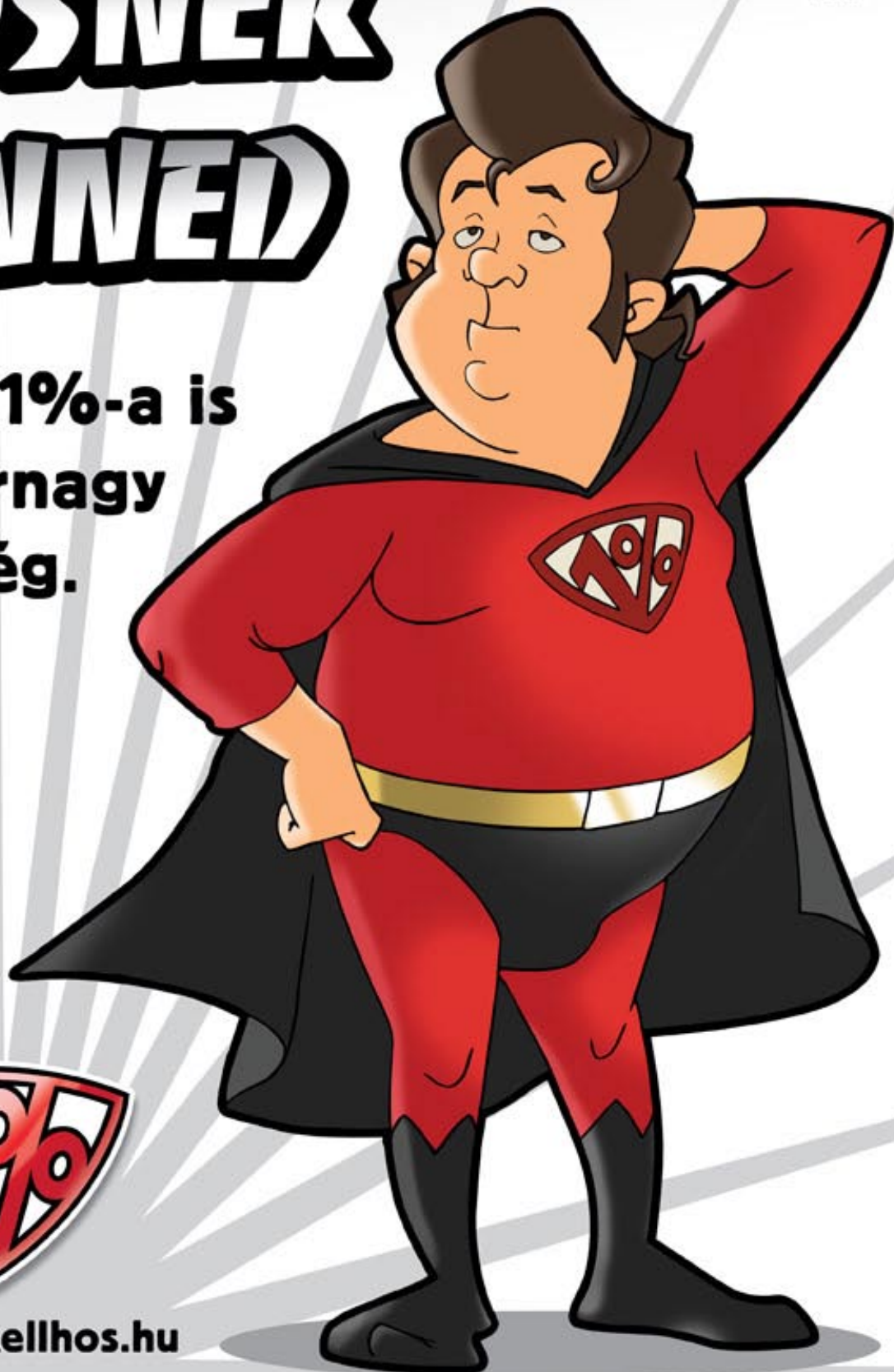
A Nagy Testvér még többet akar?
Törvénytervezet az Nemzet Biztonsági Hivatal kívánságlistája szerint (8. o.)

„Savbázis” 3. rész
Honnan van a sok sav?
(7. o.)

Nagy Testvér
A Nagy Testvér biztonságot ad. A Nagy Testvér figyel, hogy senki érdeke ne sérülhessen. A Nagy Testvér érted van, nem ellened. (4. o.)

NEM KELL HŐSNEK LENNED

Adód 1%-a is
szupernagy
segítség.

www.nemkellhos.hu

Kedves Olvasó!

Lehetnék paranoiás. Annyi sok probléma, nehézség, akadály áll előttünk, amiről fogalmunk sincs. Egyre nehezebb feladatokkal kell megküzdenünk, hogy a lapot fenntartsuk, és magasabb szintre léptessük. Néha olyan, mintha szándékosan akadályozná egy láthatatlan erő a megvalósulást.

Persze, ez nem így van. Túl kis pontok vagyunk ahhoz, hogy bármilyen Nagy Testvér gondot fordítson arra, hogy nehézségeket állítson elénk. Az Orwell által megírt valóságtól messze vagyunk. S hiába mutatnak rá jelek, soha nem fog megvalósulni a totálisan ellenőrzött társadalom.

Aki kételkedik ebben, javasolom, nézze meg az Internetet. Lehetetlen kordában tartani, ellenőrizni a tartalmakat. A netközösség kikényszeríti magának a szólás- és tartalomszabadságot! A hagyományos médiumok pozíciója inog, Blair youtube.com-on gratulál Sarkozynek. Még csak az előszelét érezzük annak, ami felforgatja majd a tömegmédiumok manipulációs eljárásait. Mi Magyarországon a digitális műsorsugárzásra készülünk, míg a szakemberek szerint, mire megvalósulhat, már a múlt technológiája lesz. A közönség már öt év múlva új kommunikációs csatornákat fog használni.

Ha leírjuk gondolatainkat a netre, visszahangoznak a kibertérben. Barátokra, támogatókra találunk.

Ki tudná hát elérni, hogy féljünk a megfigyeléstől?

Gondolkodtató kikapcsolódást!

Sablik Henrik
főszerkesztő

Tartalom

Nagy Testvér	4
Dísz, krimi, náció 3.	5
„Savbázis” 3.	7
A Nagy Testvér mindig többet akar?	8
A Nagy Testvér mindig figyel	9
Technokrácia - a kényelem rabszolgái	10
Még több pénz, de kinek?	12
Money - puláció 2.	13
Nyertem! Nyertem?	17

Ágota (17) kissé naív még, nem tudja, hogy bájait kereskedelmi célokra használják. A webkamera az almában van elrejtve, és közvetlenül keblére fókuszál.

Antonio Canova

“Császári Vénusz”, Paolina Borghese portréja, 1805-08, Róma, Galleria Borghese

A lap szerkesztésénél arra törekedtünk, hogy egy átlagos tintasugaras nyomtatóval is esztétikus képet és jó minőséget kapjon az olvasó, ha szeretné magával vinni, Internet-hozzáféréssel nem rendelkezők számára megmutatni.

Bárkinek bármilyen jogát megsértettük, kérem, értesítsen minket, hogy korrigálhassuk hibánkat!

Nagy Testvér

Mi tudunk a Nagy Testvéréről? Vagy George Orwell 1984 című könyve jut az eszünkbe, vagy esetleg egy valóságshow. De mindenképpen a totális megfigyelésre és ellenőrzésre asszociálunk a fogalom hallatán. Kevesen gondolnánk elsősre, hogy köze lehet az Uniós támogatások kifizetéséhez is.

Szeretném másképpen bemutatni a Nagy Testvért, mint ahogy elsősre eszünkbe jut. Hiszen mint mindent, ezt is lehet máshogy szemlélni, nem csupán a totális diktatúra kellékeként. Egy eszköz önmagában sosem jó vagy rossz. A Nagy Testvér biztonságot ad. A Nagy Testvér figyel, hogy senki érdeke ne sérülhessen. A Nagy Testvér érted van, nem ellened.

Térfigyelő kamerák az utcákon, az épületekben, s nem sokára már a levegőben is:

http://it.news.hu/hirek/2007-05-21/rendorsegi_kemrepulok_filmezik_allam_polgarait.html

úHogy biztonságban legyél, hogy a bűnbandákat könnyebben elkapják, hogy az autófeltörések száma csökkenjen. S ha otthon maradsz a számítógép előtt, akkor is visszakövethető szinte minden tevékenységed: saját összeállítású hírportálok, hogy csak azt olvasd, ami közel áll hozzád; hatékonyabb reklámok, csak azt kapd meg, ami neked szól; végtelen e-mail tárhelyek, hogy soha ne kelljen semmit törölnöd. Minden érted

van.

Amikor valaki figyel, minden rezdülésemet tudatosan követi, árgus szemekkel nézi, mikor mit teszek. Azonban, ha azt mondom: a Nagy Testvér mindent lát, akkor nem közvetlenül engem néz, hanem a mozgást, a jelenségeket, eseményeket követ. Erről kell szólnia a Nagy Testvérnek. Persze, utópisztikus gondolkodók már tovább bonyolítják a szálakat a totális ellenőrzés felé, ahol egy óriás apparátus figyeli minden gondolatunkat. De mi maradunk a jelennél.

Mikor felépítenek egy új játszóteret, egy hét sem telik el, valakik (mi, emberek, állampolgárok) tönkretesszük. Nem véletlenül szakítjuk le a hintát, verjük szét a padokat, rúgjuk le a játékokat, hanem szánt szándékkal. De az sem véletlen, ha valakit megtámadnak az utcán, vagy autórádió miatt törnek fel egy autót.

Igaz, elég szélsőséges példák. De az ember lelki széthullására, ami végső soron megköveteli a felső ellenőrzést, finomabb szinteken is találunk példát. Elég csak az adók befizetésére, a céges gépjárművek kilométer-elszámolására, vagy a tömegközlekedési járműveken utazó bliccelőkre gondolni.

Szeretném egy huszárvágással leegyszerűsíteni a helyzetet: ha mindannyian becsületesek lennénk, nem lenne szükség Nagy Testvér-rendszerekre. Ennek a lelki féknek a létrehozását szolgálta a vallás. Ma már ez sincs.

Törvény azonban van: egyéni szabadságunk csak addig terjed, amíg másokat nem korlátozunk ebben a jogukban. A Nagy Testvér erre ügyel.

Egy ismerősöm hívta fel a figyelmem, hogy a Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Minisztériumban műholdas megfigyelést használnak a pályázati pénzek felhasználásának ellenőrzésére. Egy, a rendszerben dolgozó barátommal sikerült beszélgetnem a témáról, így kaptam egy kis rálátást erre a bonyolult folyamatra. Megpróbálom egyszerűen továbbadni: 700 fős szervezet dolgozik azon, hogy az EU-s támogatásokra beérkező kérelmeket elbírálják, szűrőpróbaszerűen ellenőrizzék, a pénzeket elutalják, hogy az ügyeskedőket kiszűrjék. Munkájukat egy ügyintéző szoftver segíti, amit évről évre fejleszteni kell, mert az ügyfelek újabb és újabb jelenségeket, hibákat tudnak bemutatni, amire fel kell készíteni a programot. Aki jól írja meg a pályázatát - ehhez segítséget nyújt a minisztérium: az előző évi anyagot elküldik, és ha semmi változás nem történt, postafordultával lehet visszaküldeni - már az elsők között megkapja a számlájára az igényelt pénzt. Ők a többség. De mindig vannak olyanok, akiknél változás történt. Például nagyobb lett a gazdálkodási területük.

2004 óta létezik a rendszer, amit úgy hívnak: Mezőgazdasági Parcella Azonosító Rendszer (MePAR). Alapvetően azért van szükség erre a rendszerre, mert az *Európai Unió jogszabályai* az érintett támogatások vonatkozásában *kötelező jelleggel előírják*. A MePAR biztosítja a földterülethez kapcsolódó támogatások alapját képező parcellák helyének egyértelmű azonosítását.

Tudni kell, a támogatási rendszer a több parcellából álló blokkokra épül, amin belül meghatározott mérete van a támogatható területnek. Ha egy parcella mérete megnövekedett a benyújtott igénylés alapján, akkor nagy valószínűséggel egyéb változásnak is be kellett következnie a blokkon belül. Ez ellenőrzésre ad okot, ami késleltetheti az egész blokk gazdálkodóinak kifizetését az ügy tisztázásáig. Pedig sokszor csak tyúkpererekről van szó: a szomszéd beljebb tette a kerítését. Előfordulhat azonban az is, hogy ténylegesen a blokk támogatható területe növekedett meg egy erdő kiirtása vagy egy út beszántása miatt.

A *Földmérési és Távérzékelési Intézet* (FÖMI) feladata, hogy kutatási háttérrel és operatív támogatást biztosítson ehhez a folyamathoz (központi adat- és térképtár tevékenységeinek ellátása, a kozmikus geodéziai, az űr- és légifelvételek nemzetgazdasági hasznosításának ellátása). Vagyis fényképez, felmér, hitelesít.

Felesleges ennél többet leírnom a rendszerről. A Nagy Testvér mindent lát. Az alapos részletességű képeken az is kivehető, ha valaki dohánytermesztésre kért támogatást (~700.000 Ft/hektár), a területére mégis kukoricát vetett; de az is könnyen feltűnik a pályázatértékelő apparátusnak, ha valaki a kecskeméti repülőtérré igényli a szántóföldi növénytermesztési támogatást (~14.000 Ft/hektár).

Érdekes lenne kiszámolni azt a költséget, amibe az államnak kerül, hogy a kétszázmilliárdos Európai Uniós támogatást korrekt módon ossza szét az igénylők között. Vajon mennyibe kerül nekünk a becstelenség, az ügyetlenség és a tudatlanság hathatós kombinációja?

Dísz, krimi, náció 3.

A Főnök szeme mindent lát...

Munkahelyen nagyon szélsőséges a megítélés alá esik a „főnökség kíváncsi természete”: a biztonsági kamerák jelenléte, munkaterületi megszorítások, jelenléti ívek és blokkolókértvények, amik teljes joggal elfogadhatóak – hiszen az alkalmazotti réteg munkavégzését valahogyan ellenőrizni kell, valamint ki kell szűrni a nemkívánatos elemeket is: a késést, a lopást és egyéb visszaéléseket. Ám előfordulhat, hogy a vezető túllő a célon, és a személyes jogában megrövidített munkavállaló nem tehet semmit. Meddig terjedhet ki egy főnök ellenőrzési jogköre az alkalmazottaival szemben? Működhet-e a munkahelyi bizalom?

Törékeny bizalom

A bizalom mindig két személyen múlik és kétesélyes is. Valaki vagy bízik a másikban, vagy bizalmatlan vele szemben – a másik viszont vagy megbízható, vagy nem. Mivel a munkahelyeken és a munkahelyek között (különösen a versenyszférában) életre-halálra vívják harcukat az emberek – hogy fentmaradjanak a sikerorientált lét vízszintjén -, és meghatározó a túlélésért folytatott háború; ezért nagyobb az esélye a visszaéléseknek, mint a becsületes hozzáállásnak. Így gondolkodik legalábbis a vezető-agy, ami egyfelől érthető - védeni szeretné két keze munkáját: a céget, amit megszült vagy örökbefogadott és felnevelt. Másfelől lehetne pusztán a hatalom édes íze, az uralkodás isteni vágya és az örökkéartó, félelem a legyőzöttségtől.

Így aztán felveszi az alkalmazottait, de mellettük beszereli a kamerákat, kiállítja a munkakártyákat és kezdődhet a hajtás. Ez teljesen törvényes, hiszen joga van megvédeni a tulajdonát. Aki pedig mégis lop, vagy munkaidejét nem munkával tölti el, az meg is érdemli a rá kiszabott büntetést. A becsületes dolgozók pedig úgyis alkalmazkodnak a biztonsági intézkedésekhez. Amíg mindenki ismeri a határokat és nem lépi át azokat, semmi baj nem lehet.

Amikor a befőtt teszi el a nagymamát...

Ez a történet egy fiatal, nyílt és barátságos főnökkel esett meg, aki cégénél szeretett volna a munka mellett kellemes légkört nyújtani alkalmazottainak. Kicsi, de felfelé ívelő pályájú, trendi kompánia lévén mindenkinek saját e-mailcíme volt; ha nem tudtak személyesen kommunikálni, a feladatokat egymás között azonnali üzenetben csevegték meg vagy üzenőlistára küldték. Igazán gyorsan és flottul mehettek így a dolgok, bár – mint minden cégnél, így itt is – voltak súrlódások, problémák. Nem tűntek vészesnek, nem foglalkoztak vele. Egy napon azonban a vezetőt felhívta a rendőrség, hogy hekkereket fogtak el, és a náluk talált tömérdek cd-n megtalálták címként a cég nevét. Kiderült, hogy hónapok óta „szondázták” a vállalkozást ismeretlenek, mindenféle feltűnés nélkül. Később e történet szereplői visszakövétek, hogy ebből komolyabb kárunk nem keletkezett. Azonban a külső behatolókon kívül másra is fény derült: egy ideje belső dolgozók rosszindulatú információkat szolgáltattak ki a cégről (nem a hekkereknek), elég nagy eszmei és fizikai kárt okozva. Afféle „véletlen” balszerencse okán kiderült, hogy a nagyobb problémát nem a netkalózok, hanem a munkatársak okozták. Őket azonnali hatállyal elbocsátották és nem javasolták a velük való kommunikációt másoknak sem. Attól a naptól kezdve a levelezésen kívül minden online kapcsolattartási lehetőséget megszüntetett a főnökség a munkaállomásokon. Nem tisztázott, hogy aztán elolvasták-e az e-maileket vagy bármilyen, más formájú megfigyelést eszközöltek volna. Ez azon ritka esetek egyike, amikor munkavállalók éltek vissza munkaadójuk jóhiszeműségével. (Nagy valószínűséggel elégük lehetett a főnökségből és próbálták levezetni a feszültséget, de meggondolatlanul, rossz csatornán át tették meg ezt.)

Boss-orkányság

Ám vannak a ló túloldalára eső, óvatos főnökök, akik továbbmerészkednek a személytelen megfigyelési rendszereken. Nem bíznak bennük, ahogy kollégáikban sem – viszont biztosan akarják tartani a gyepelét.

Ezért személyjogilag kifogásolható eszközökhöz nyúlnak: lehallgatják a céges telefonokat (extrém esetben a magánt is), elolvassák az e-maileket (a privátot is), munkahelyi kémekeket vetnek be vagy még durvább tettekhez folyamodnak. Olvasónk biztosan emlékszik még a szociálkultúra nemes opuszára, az Egészséges erotika c. filmre – ahol a „la(‘)dagyár” igazgatója ipari kamerát állíttat a női öltözőbe, hogy meglesse a dolgozó asszony testi adottságait... (Ez persze már a szexuális zaklatásba is beletartozik, amivel nemsokára foglalkozunk. – a szerző) Az az alkalmazott, aki ilyen cégnél dolgozik, legtöbbször beletörődik helyzetébe, hiszen nem tehet semmit a visszaélés ellen. Mit érne szava a kenyéradójával szemben? Hova forduljon problémájával?

Javasolt ezért már az álláskeresőskor, de legalább a munkaviszony megkezdése előtt tájékozódni, hogyan bánnak a cégnél a munkaerővel. Ha esetleg akkor nem derülne ki a dolog, akkor érdemes munkaügyi ombudszmanhoz fordulni. A munkaszerződést aláírás előtt mindig gondosan olvassuk el, és ne féljünk változtatást kérni, ha úgy hozza a helyzet. A jól megkötött szerződés nem csak a mi érdekünk.

Munkahelyi Mata Harik

Sokak számára ismert a mindent halló titkárnő vagy a mindenbe belelógó orrú asszisztens kolléga, akiktől már reggel pontos tájékoztatást kaphatunk a legfrissebb pletykákról a kávé mellé. Nem kell aggódni – ha másokat így kibeszélnek, mi is sorra kerülünk egy alkalmas pillanatban... Az ilyen alkalmazott könnyen belophatja magát a főnöke szívébe, hiszen mindenkiről tud mindent. Olcsóbb, mint a kamera és szórakoztatóbb, mint a gépekre küldött keylogger*.

Tiszta vizet a pohárba!

A munkavállaló ezért okosan teszi, ha munkahelyi problémáival közvetlenül főnökéhez fordul, nem pedig kollégái körében ereszti ki a gőzt. Ezzel rengeteg kellemetlenségtől óvja meg magát. Legjobb egyáltalán semmilyen kompromittálót, rosszindulatú megjegyzést mondani, sem pedig csatlakozni azokhoz, akik ezt teszik. Legyünk objektívek, ne tegyünk állásfoglalást vezetőiséget kritizáló témákban.

Ha valahogy mégsem tudunk munkáltatónkhoz fordulni a problémával, akkor keressük meg a személyügyist (feltéve, hogy nem ő a beépített ember, mert már erre is volt példa), esetleg egy munkaügyi ombudszmant vagy ügyvédet, ha nagyon súlyos a helyzet.

Ha pedig közvetlen kollégával adódik bajunk, vonjuk félre, beszéljük meg vele négy szemközt. Ne másoknak ecseteljük, ne terjesszünk pletykát, ne váljunk „mószerszösz” – senkinek sem jó, ha megromlik az amúgy is változékony munkahelyi légkör.

Ami a nemverbális megfigyeléseket illeti, fontos, hogy feddhetetlennek maradjunk, védjük le magunkat azzal, hogy munkaidőnkben becsületesen dolgozunk, nem lopunk, nem írogatunk kompromittáló vagy hitelrontó leveleket, nem bonyolítunk le olyan telefonokat, amik bajba sodornának minket, ha a főnök tudomást szerezne róla.

Ha semmi nem használ és a helyzet mégis elmérgesedett, szerencsésebb, ha nem várjuk meg, míg elsüllyed a hajónk. Lehetőségeinkhez képest róbáljunk meg minél előbb új állást keresni...

Szabó Borka

*keylogger: számítógépeken fészkelő, billentyűleütést figyelő és megjegyző kémprogram.

FIGYELEM...

BO@KA

„Savbázis”

3. rész

Honnan van a sok sav?

Miért sokkal valószínűbb a túlsavasodás mint a bázistúlkinálat? Savakat a test maga is termel, bázisokat azonban kizárólag táplálékkal vehetünk magunkhoz, és folyamatosan el is használjuk őket.

Ezenkívül egyáltalán nem adunk sok alkalmat a szervezetünknek arra, hogy természetes módon szabaduljon meg a savaktól, mert nagyon keveset iszunk és nem mozgunk eleget.

Emiatt túl kevés savat lélegzünk ki a tüdőnkön, ráadásul az oxigénhiány további savak termelődéséhez vezet.

A test krónikus vitamin- és nyomelemhiány miatt is savakat képez, mert nem tud befejezni bizonyos anyagcsere-folyamatokat. Ha rossz ételmiszert rosszkor, rosszul megrágva és gyorsan eszünk meg, még egy eredetileg bázikus étel is savszállítóvá alakulhat át. (A táplálkozástudományban ezt „bázisfordításnak” nevezik.) E téren fontos szerepet játszik az emésztőrendszer egyéni állapota: amennyiben túleröltetett, a félig megemésztett nyers táplálék erjedni kezd a gyomorban és savvá alakul.

Ez számtalan panaszt eredményezhet. Az ember elcsigázottnak érzi magát, krónikus fáradtság gyötri és csak nagyon lassan piheni ki magát, akkor sem teljesen. A bőr hajlamos az ekcémára, az orr és a szem irritációval reagál, és tisztázatlan eredetű, egyre erősödő fájdalmak jelentkeznek.

Így jelzi a test, hogy már nem bír a nagy mennyiségű savval, és sürgős segítségre van szüksége.

A mély lélegzetvétel is savtalanítja a testet, ahogy a táplálék gondos megrágása és a nyállal való alapos elegyítése is fokozza annak lúgosodását.

A legtöbb sav az ételmiszerek, elsősorban a túl sok fehérje révén jön létre.

Ha az ember idősebb korban fehérjében szegényen táplálkozik, azzal jelentősen meghosszabbítja az életét.

A csontritkulás sem feltétlenül öregkori tünet, csak időskorban gyakrabban jelentkezik, mert a porcok különösen sok bázist tartalmaznak, és belőlük vonja el a test, ha túlsavasodott. Így valami kristályos „smirgli” marad belőlük, amely elkopatja az ízületeket.

Az alapos savtalanítás végül lelki és testi egészséghez vezet.

A sav-bázis egyensúly helyreállítása döntő lépés lehet azon az úton, amely az egészséghez és vitalitáshoz, így az életörömhöz vezet. Mert a sav-bázis egyensúly az egész szervezet minden funkciójának alapja.

Szeretettel:

Lénárt József

jozsef.lenart@egeszsegut.hu

(Felhasznált irodalom: Kurt Tepperwein - Savtalanítás a fiatalság forrása)

DÖNCI + ANYCI: BABANOIA

BO@KA

ez jogos!

A Nagy Testvér még többet akar? Törvénytervezet az NBH kívánságlistája szerint

A Nemzetbiztonsági Hivatalfigyeli, elemzi a kapcsolatokat és adatokat gyűjtene egy erőszakosodott csoporttal. Mire az egyik komment: Lehet benne valami. Erre a másik: Az NBH mindent figyel, ezért fizetjük. Konklúzió: 2007-ban is 1984-et írunk. A Nagy Testvér mindent lát. Az újságot átírjuk. A borotva éle kicsorbult. A gondolatrendsérség pedig már kopogtat az ajtómon.

A Társaság a Szabadságjogokért (TASZ) szerint súlyosan alkotmányserő az elektronikus hírközlési törvény tervezett módosítása, ezért a törvény módosítás visszavonására és új tervezet elkészítésére van szükség.

A TASZ véleményezte a három minisztérium (GKM, IRM és MeH) által készített törvény módosítást, és felhívja a figyelmet arra, hogy a hírközlési hálózatokban keletkezett adatok tárolásáról szóló 2006/24/EC európai parlamenti és tanácsi irányelvnek való megfelelés látszatába bújtatott módosítás valójában a jelenleg is aggályos törvényi szabályozás további, a polgárok adatainak minden eddiginél szélesebb körű, alkotmányserő kezelését szolgálja – írja a szervezet közleménye.

A tervezett törvény módosítás többek között fenntartja a hatályos törvény által előírt cél nélküli, készletező jellegű adatkezelés lehetőségét. A TASZ szerint a módosítás azonban nem csak alkotmányellenes, hanem a hivatkozott európai parlamenti és tanácsi irányelv rendelkezéseivel sincs összhangban, holott a módosítást pontosan az uniós irányelv átültetésével indokolja a GKM. A szervezet úgy véli, a módosítás lazítja a személyes adatok védelmét szolgáló, eddig is meglehetősen gyenge garanciákat, és láthatóan a nemzetbiztonsági szolgálatok kívánságlistáját kívánja törvénybe önteni. A TASZ szerint valószínűleg a szerzői jogvédők is jelen voltak, amikor a törvénytervezetet tollbamondták, mert egy új rendelkezés akár nekik is hozzáférést biztosítana az adatainkhoz – az irányelv „súlyos bűncselekmények” esetére fenntartott adatkezelési szabályai így válhatnak hazánkban a fájlcsere-elleni harc eszközzé.

A tervezet annak ellenére siet a törvény rendelkezéseit az internet-hozzáféréssel, az internetes telefonálással és az internetes elektronikus levelezéssel kapcsolatos hírközlési adatok rögzítésére is bevezetni, hogy ezt 16 EU tagállam ezt későbbre halasztotta, és hogy az EU illetékes szervei e szabályok átültetésére 2009. március 15-ig adtak időt – írja a TASZ.

A szervezet megállapítja: a módosítás számos esetben túllép a hivatkozott irányelv előírásain, sérti a magyar Alkotmányt és az Alkotmánybíróság korábbi vonatkozó határozatait, ezért a TASZ szerint a törvény módosítás visszavonására és új tervezet elkészítésére van szükség.

A törvény módosítás időzítésének különös súlyát adja, hogy a törvénytervezet véleményezési határidejének utolsó napján jelent meg a 2/2007. (I. 24.) AB-határozat, amely a titkos információgyűjtés és a titkos adat-szerzés szabályaival részletesen foglalkozik és az egész rendszer újraszabályozását fogja eredményezni, mivel számos törvényhelyet megsemmisített.

Az azóta már visszadobott elektronikus hírközlési törvény módosítástervezete komoly aggodalmat keltett a szakemberekben, a média elfogadhatatlannak, egyszerűen orwellinek minősítette azt. A szolgáltatók szerint felesleges pénzkidrással járna, az adatvédelmi biztos szerint pedig jogilag lenne aggályos egy ilyen törvény. A szolgáltatók által előállított vagy feldolgozott adatok megőrzésére és szolgáltatására vonatkozó részeinek módosítását Kóka János miniszter is erős kritikával illette. A módosítás ugyanis a nemzetbiztonsági hivatalnak folyamatos

online hozzáférést engedélyezne a telefonálók és az internetezők összes adatahoz, míg eddig ahhoz bírósági engedély volt szükséges. Így a bűnüldöző szerv számára megismerhető lenne telefonhívás esetén az előfizető neve, címe, telefonszáma, továbbá azon információ, hogy mikor, kit hívott és mennyi ideig telefonált. Hívásátírányítás esetén az a telefonszám is, amelyre a hívást átírányították, illetőleg a hívás helye.

E-mail esetében elérhető lenne az előfizető neve, címe és e-mail címe, továbbá, hogy mikor és kinek küldött e-mail üzenetet. Az előfizető hozzáférése vonatkozó adat, mikor és mennyi ideig kapcsolódott a hálózatra, és eközben milyen címmel azonosították, továbbá, hálózati tűzfalakkal a kifelé zajló forgalom is e körbe tartozna.

A tárca közleménye szerint a tervezet további egyeztetése során a minisztérium az aggályos rendelkezéseket kiszűri és megfelelően korrigálja. Ennek során nemcsak a közigazgatási szervektől és az adatvédelmi biztostól beérkezett, összesen mintegy hatvan észrevételt veszik figyelembe, hanem a civilszervezetektől érkezett jelzéseket és észrevételeket is. A kérdésben tárcák közti egyeztetés is folyik.

A módosítás nagy valószínűséggel nemcsak nálunk kelt majd a jogalkotóban törvényhozási zavart, hanem az Európai Unió többi országában is, mivel egy olyan uniós irányelven alapul, melyet már megszületésekor komoly kritikával illett az Európai Parlament adatvédelmi munkacsoportja. „A hírközlési adatoknak a súlyos bűncselekmények elleni harc céljából történő megőrzése eddig példa nélkül álló, történelmi léptékű döntés. Minden egyes polgár mindennapjaiba betolakodik, és veszélyeztetheti az európai polgárok által élvezett és nagy becsben tartott alapvető értékeket és szabadságokat. Ezért mindennél fontosabb, hogy az irányelvet minden tagállamban olyan intézkedések kísérjék és úgy hajtsák végre, hogy korlátozzák a magánéletre való hatását” - olvasható a munkacsoport jelentésében, mely szerint ezért megfelelő biztosítékok szükségesek.

Péterfalvi Attila, adatvédelmi biztos véleménye alapján pont e biztosítékok hiányoznak, „így sérti az emberi jogokról szóló európai egyezmény szerint az egyént megillető magánélet tiszteletben tartásához, valamint a közlés bizalmaságához és a személyes adatok védelméhez fűződő jogot”.

Péterfalvi Attila szerint fontos, hogy kizárólag a terrorizmus és a szervezett bűnözés elleni küzdelem céljából, mintsem meghatározatlanul „súlyos” bűn elleni küzdelem céljából legyenek megőrizhetőek az adatok. Az azokhoz való hozzáférés csak egyedileg meghatározott bűnüldöző szerveknek legyen lehetséges. Míg a megőrzendő adatok mennyiségét minimálisra kell szorítani, s a közrend céljára megőrzött adatokat el kell különíteni az üzleti célú adatkezelésektől.

A korábban említett uniós adatvédelmi munkacsoport jelentésében figyelmeztette a tagországok jogalkotóit arra is, hogy „az irányelv rendelkezéseinek való megfeleléskor a szolgáltatóknál felmerülő jelentős költségek csökkenjenek.” A GKM indoklása szerint mindez megvalósult a tervezetben, hiszen az adatmegőrzési és -szolgáltatási kötelezettségek csökkenésével a kiadások is mérséklődnek. A szolgáltatóknak pedig - a minisztérium szerint - elegendő idejük lesz a felkészülésre.

Összeállította: dr. Serfőző Zsuzsa

A Nagy Testvér mindig figyel

Vajon milyenek lát minket? Elég érett-e az ember egy felsőbb intelligencia gondolatához?

Már őseink is kacérkodtak az ötlettel, hogy nem vagyunk egyedül, van felettünk akár az égben, akár a természetben valaki, aki nem hagyja, hogy az ember azt tegye, amit csak akar. Ez akkor még pozitívum volt, hiszen azt az illetőt úgy képzelték el, akár egy védelmezőt. Néha egy-egy áldozat, és a törzs fennmarad, a vadászat sikeres lesz. Egyáltalán nem merült fel a gonoszság gondolata.

Évezredekkel később, Mezopotámiában és Egyiptomban már előkerült a két pólus elmélete. Van jó és rossz, mi a jót szolgáljuk, a rossznak áldozatot kell bemutatni, hogy ne tegyen kárt a természetben, és majd a kettő harca alakítja a világot. Mi továbbra sem szólunk bele. Ebbe a világképbe robbant be Gilgames. Istenember, vagy emberisten, küldetése vitathatatlan. Beszélget a felsőbb világgal, onnan is származik. Ez az addigi világszemléletben páratlan. Még hogy az ember az istentől jön...

Egyiptomban már maga a fáraó is istennek számít, egyszerű hangyák számára az emberek. Istenek rengetegen vannak, kicsik és nagyok, felfoghatatlanok, vagy épp örökké az ember mellett levők.

Nem kell hozzá egy évezred sem, és érkeznek a görögök, a maguk egyéni, antropomorf isteneikkel, akik lakomáznak, háborúznak és egyelőre csak bábnak tekintik az embert. Ez az Iliász felfogása. Pár évszázad múlva viszont már leszállnak az Olümposzról és hősöket nemzenek, szerelmesek lesznek a földiek asszonyaiba. Keveredik ember és isten.

Bár az ókori Róma népe a görögöktől veszi át istenei nagy részét, maga is alkot emberfelettit, akárcsak az egyiptomiak. Szinte minden császára isteni. Ez a szemlélet (mindenkiből lehet isten) romba is dönti a birodalmat. Felbukkan egy vadonatúj istentípus.

Jahve, Éli, az Ószövetség istene emberré válik, csodákat tesz, feláldozza magát és szeretetre tanít. Meglepő újítás az eddigi önző, góliát-istenek után. Ő már gyermekeként tekint az emberre.

A középkorban erősödik a felügyelete, meghatározza az ember minden lépését, a sok askéta, remete már szinte bábnak tűnik...

S ekkor, a hit miatti szenvedés után megszületik a reneszánsz, és az ember újra vidám arcát láthatja az isteninek. A művészetek, a tudomány fejlődése viszont olyan új társadalmi változásokhoz vezetnek, melyeket sokan a régi hittől elvakulva eretnek tannak gondolnak. Ezekre válaszul megalkotják a barokkot. Itt minden monumentális, a legapróbb részletekig kidolgozott. Isten hatalmas, erős és büntet - de haragja jogos. Az ember újból rossz gyerekként viselkedett.

Pár évszázad telik csak el, és új felfogás üti fel a fejét Európában. A felvilágosodás. A franciák enciklopédiát írnak és terjed az ateizmus, melyet sokan ennek az új eszmének tulajdonítanak, pedig valójában csak az Egyház akkori bomlott erkölcsisége tehet róla. Hol van ilyenkor Isten? Kérdezik az emberek, és új istent teremtenek maguknak: a tudományt.

Egészen eddig fel sem merül az a kérdés, vajon tényleg létezik-e felettünk levő hatalom? A földrajzi felfedezések, az abszolutisztikus monarchia elterjedése után viszont hamar felbukkan. Sokan állnak már az ember felett: pap, tanár, politikus, király. Ők is csak egy szánalmas bábként látják, akkor Isten miért tekintené különbnek?

A XX. században már az ateizmus ugyanolyan létjogosultságot élvez, mint bármely vallás. Az ember úgy érzi, ha van is Isten, nem néz le rá, nem érdekli, mi történik a világgal. Erre rásegítenek a világégések, az új fegyverek.

Orwell erre válaszul írja meg 1984 c. regényét. Ez egy antiutópia. Az új jövőben egy Nagy Testvér nevű egyén irányít mindent. Az arcát csak plakátokon látni, örökké őt kell ünnepelni, a Nagy Testvér mindenkit szeret és mindent lát. Nincs menekvés előle.

Ez a mű ihlette a mai valóságshow-k műfaját. Az ember egyik legrosszabb tulajdonságára, a kukkoló hajlamra épít. Kicsi vagy éppen hatalmas házakba zárt emberek mesterségesen alakított életét követhetjük nyomon, istent is játszhatunk: kiszavazhatjuk őket. Tulajdonképpen a benti világ számára a kiszavazáskor meghalnak.

Felmerül a kérdés: minek akkor Isten, ha magunk is azzá válhatunk? Akik ezt maguknak felteszik, és azt felelik, nem kell, azok többségben arra gondolnak, hogy sokkal könnyebb magunkkal elszámolni, mint egy nálunk tökéletesebb személlyel. Akik igennel felelnek, azt mondják, hogy kell, valóban csak arra vágnak, hogy vigyázzon rájuk valaki. Nem mernek a halállal szembenézni.

Ez ijesztően hasonlít egy kamasz vívódására. S amíg az ember „kamasz”, nem fogunk egyértelmű választ találni arra, milyenek lát minket Isten. Még nem vagyunk elég érettek hozzá.

Ternák Tünde

TECHNOKRÁCIA - A KÉNYELEM RABSZOLGÁI

A kényelem és a biztonság illúziója, valamint a kiszámíthatóság napjainkban rendkívüli fontosságra tett szert. Kijelenthetjük, hogy mostanra életcél és lételemmivé lett a kényelem, amelynek elérésére a legtöbb erőfeszítést tesszük. A kényelmet akár úgy is definiálhatjuk, hogy az egyfajta egyszerű, nyugalmi állapot, amikor teljes biztonságban érezzük magunkat, és nem kell különösebb erőfeszítéseket tennünk azon dolgoknak a megszerzésére, amikkel a szükségleteinket kielégíthetjük. Olyan állapot, amelyben karnyújtásnyira van tőlünk a világ, és minden az irányításunk alatt áll (gondoljunk csak a Távkapcs című filmre). Ennek a célnak az elérésére a modern technika számtalan eszközt kínál, amit mi boldogan használatba is veszünk. Az új élmények illúziója, amit a virtuális világok tartogathatnak és erőfeszítések nélkül, kényelmesen elérhetőek, sokak számára képviselnek értéket.

A technikai fejlődés következtében a mobilitás is alapvető jelentőségűvé vált. A mobilitás a szabadság illúzióját hordozza. Mindenütt elérhetnek bennünket és mindenhol elérhetünk másokat. A helyzet paradoxona, hogy éppen ezáltal a szabadság által válunk rabokká és kerülünk a hálózatok csapdájába.

Az információ korába léptünk, amiben a tudás hatalom

Miután a földi látható világot meghódította, az emberiség a láthatatlan világ felé fordult. Felismerte, hogy a fizikai szintű irányítás túl sok energiát emészt fel, ezért a láthatatlan, lelki oldalt igyekszik irányítása alá vonni. A motivációk befolyásolásával és megváltoztatásával lehetővé válik a magatartásformák és a cselekedetek irányításának megszabni.

A legfontosabb késztetések, amelyek befolyásolják az emberi viselkedést, tisztán érzelmi alapokon nyugszanak. A legerősebbek ezek közül is azok, amelyek az ösztönökhöz kötődnek, mint amilyen a szexuális ösztön, a halálfélelem, az élni akarás és a biztonság megteremtésére irányuló érzelmi motivációk.

Ahhoz, hogy irányítani lehessen a népességet, olyan struktúra kiépítésére van szükség, amelyekkel be lehet hálózni az egyes embereket. Fontos, hogy ezek a rendszerek a mindennapi élet nélkülözhetetlen részét kell képezzék. A hálózat kiépítésének szempontjából fontos, hogy a földkerekség minden lehetséges háztartásában legyenek számítógépek és más, csúcstechnikát alkalmazó elektromos eszközök, mint amilyen a mobiltelefon, a televízió, a rádió. Csupa olyan eszköz, aminek útján elérhetnek bennünket. Itt pedig a kulcsszó az elérés. A hálózatot szimbolikusan egy polipként ábrázolhatjuk, aminek karjai mindenhová elérnek. Ám ez csupán a fizikai szint. A hangsúly azon van, hogy életünk minden szinterét hozzákötéssek a hálózathoz. Ennek a célnak az elérésére a technika hozta meg a megoldást. Az új történet talán a rádióval kezdődött, majd jött a televízió, aztán a számítógép és a mobiltelefon megszületésével vált egyre bonyolultabbá az információs rendszer.

„Bár korunk embere nem mindig érzi, mégis a számok zsarnoksága alatt görnyed.”

Nicolas Eberstadt

Az államigazgatás és a lakosság adatainak kezelésére adatbázisokat hoztak létre. Ez az információs rendszerek globalizációja, ami azt jelenti, hogy adatainkat a jogosultak és esetenként jogosulatlanok is bárhol elérhetik, felhasználhatják, módosíthatják vagy törölhetik, ha arra a technikai feltételeik és a kellő okaik megvannak.

A számítógépek útján létrehozott virtuális univerzumban az érzelmek értéke nem jelenik meg. A merev alapokon nyugvó struktúra, amelyet a mechanikus kiszámíthatóság és automatizáltság jellemez,

messze áll az emberi, a természeti valóságtól és az élet alapjául szolgáló rugalmasságtól.

Az információ korában számok lettünk egy rendszerben. Az egyéniség, az emberi lényeg, az emberre jellemző lelkiség a hálózatban eltűnik, a sokféleség csupán számokban tükröződik.

A félelem rabszolgái leszünk?

Napjainkban az információs robbanás következtében, egyre nagyobb hatású

és formáló erővel bíró eseményeknek lehetünk a tanúi különféle auditív és vizuális eszközök segítségével, amelyek testközelbe hozzák számunkra a kollektív valóságunk történéseit.

Szórakozásunk és kikapcsolódásunk is sokszor (enyhe kifejezés...) az audiovizuális eszközökhöz kötődik. Ezúton önként vetjük alá magunkat az intenzív hatású érzéki élményt nyújtó, de mindemellett személyiség- és értékrendformáló képsorok hatásának.

„Ha az embert kellőképpen megijesztik, bárminek aláveti magát.”

A mobiltelefon, a televízió, a rádió, a számítógép és az internet, rendkívül mély benyomásokat tesznek ránk (hiszen alapvetően vizuális lények vagyunk), ám egyúttal a manipuláció kifinomult eszközei is lehetnek. Semmi garanciát nem tudunk felhozni a különböző médiumokon elért társadalmi valóságtartalmára, valamint arra vonatkozóan, hogy a képsorok, hírek milyen irányba terelnek bennünket, és ezúton milyen tartalmak kapnak jelentőséget életünkben.

„Az uralom azok számára létezik, akik hisznek benne.”

Ghislaine Saint-Pierre Lanctôt

A háborúk, balesetek, kegyetlenségek, tragédiák és katasztrófák képei alapvető érzelmeinket érintik, félelmet és bizonytalanságot kelthetnek. Ennek hatására kiszolgáltatottá válhatunk, áldozatnak, kicsinek és jelentéktelennek érezhetjük magunkat. Úgy gondolhatjuk, hogy csupán apró játékszerek vagyunk olyan hatalmak kezében, amelyekre mi semmilyen hatást nem gyakorolhatunk. Mindezek hatására hajlamosak lehetünk felvenni egy sötétített szemüveget, mindenütt összeesküvések nyomait felfedezni és az egész életünket értelmetlen és hiábavaló küzdelemként megélni.

A létbizonytalanság tudata, ami a félelmet szüli, összeszűkíti, megkeményíti, falakat emel körénk, elszigetel és elszakít az élet áradó körfogásától. Ennek eredménye az izoláció, az elzárkózás, a merevség, ami megbontja az egyensúlyi helyzetet. (Ezt a folyamatot igen érzékletesen és átfogóan taglalja Ghislaine Saint-Pierre Lanctôt „Az Egészségügyi Maffia” címet viselő könyvében.)

A félelem eredménye az engedelmesség, elfogadása annak, hogy akik a hatalmat gyakorolják, azok fognak megvédeni minket a kegyetlen világ kiszámíthatatlan történéseitől. A biztonságvágyunk legyőzi a szabadságvágyunkat, és a rendszer részévé válunk. Elfogadjuk a hatalmat gyakorlók intézkedéseit, amelyek a veszélyek elhárítása és a veszélyforrások kiiktatása érdekében kerülnek bevezetésre, de ugyanezek nyilvánvalóan a minél tökéletesebb ellenőrizhetőség és irányíthatóság érdekében történnek. A kormányzatok, a hatóságok ilyen irányú törekvéseinek megvalósításában a modern technika és a jogkorlátozás eszközei is segítségére vannak.

Álljon itt egy a felsorolás a megfigyelés és nyilvántartás technikai eszközeiről, amelyek között sok olyat találhatunk amelyek a mindennapjaink részét képezik (akarva-akaratlanul), és sokszor úgy is gondoljuk, hogy megkönnyítik a dolgunkat, pedig valójában általuk válik egyre összetettebbé és átláthatatlanabbá az életünk.

Tehát a felsorolás a teljesség igénye nélkül:

műholdak, GPS helymeghatározó-rendszerek, lokátorok, lézerrendszerek, távolfelderítő és követő radarrendszerek, akusztikus, szeizmikus és mágneses rendszerek, hőkamerák, infravörös rendszerek, optikai eszközök tárháza, térfigyelő rendszerek, rádióelektronika, mobil hírközlési és távközlési eszközök, informatika, játékgépek, Internet, információs adatbázisok, mágneskártyák, beültethető mikrochipek, vonalkódok, poloskák...

Rendszer a feje tetején

Életünket szinte állandó elektromos szmogban éljük, kábelek tömege vesz körbe minket, valamint az éterben is információhordozó elektromos és mágneses jelek milliói cikáznak. Folyamatosan szűkülnek a terek, amikben a teljes felügyelet lankadatlan kontrollja nélkül lehetünk, de ezzel párhuzamosan a virtuális tér egyre tágul. A társadalmi, gazdasági és kulturális élet rendszerei megjelennek a virtuális univerzumban is. Ezeknek a rendszereknek az alapja az egyén. Létrehozásuknak nemes célja alapvetően az emberi boldogulás elősegítése lenne, a tudás terjesztése, hogy az emberi jólét megteremtését segítse elő.

Ehelyett egy feje tetejére állított gépezet van működésben, ahol a közösségek és az egyén állnak a rendszer szolgálatában. A technikai fejlődés egyfajta *l'art pour l'art* mentalitást vett fel, és a ráépülő rendszer eltávolodott attól, amire létrehozták, elvesztette eredendő értelmét. A fennhatóság olyan információkat tart vissza a piaci előnyök és a profit megőrzése végett, amelyek esetlegesen életet mentenének meg vagy tehetnének jobbá. Az ilyen hatalom akadály a körforgás útjában. Minden új törvény, szabadalom és szabvány meghozása egy újabb gát az élet szabad áramlásának útjában.

„Azok, akik saját értelmük működését nem fedezik fel, szükségszerűen boldogtalanok.”

Marcus Aurelius

A rendszer alapja és építőköve az egyén félelmei és létbizonytalansága. Mivel a szisztéma működését a manipuláció útján fenntartott félelem biztosítja, annak megszűnése szükségszerűen magával hozza a rendszer összeomlását is. Mindig a tartalom hozza létre a formát, ezért ha megszűnik a tartalom (esetünkben a félelem), a forma is eltűnik, amit a totális ellenőrzés és fennhatóság rendszere képvisel. Minden, ami történt, ami történik és ami történni fog, abszolút szükségszerű, mert az emberi tudatosodást segíti elő.

Az események, amelyek megtörténnek velünk, arra akarnak rávezetni bennünket, hogy ismerjük fel agyunk csodálatos képességeit, amely mindig azt a programot követi, amit beletöltünk és a gondolatainkból valóságot hoz létre. (Sok kérdésre adhat választ a „Mi a csudát tudunk a világról?” című tudományos film is ebben a témában.)

„Azzá a változássá kell válnunk, ami megváltoztatja a világot.”

Marianne Williamson

Az értékrend helyreállítása, az életünk iránti felelősség teljes felvállalása döbbenetes változásokat hoz az életünkbe, és kizárja a véletlenszerű események történésének lehetőségét. Az egyensúly megtalálása és a természettel való egészséges kapcsolat helyreállítása lehet egyedül az oki megoldása azoknak a problémáknak, amelyekkel küzdünk. Várhatjuk ugyan, hogy reményeink szerint változzon meg a valóság, de ez magától sosem következik be. Jó, ha tudatában vagyunk annak, hogy az egész mindig a részek által változik meg, általunk és rajtunk keresztül valósulhat meg a változás, amit a világban látni szeretnénk.

„Aki megváltozik, megváltoztatja a világot is. A világon nincs mit javítani, annál több javítanivaló van rajtunk. Az embernek csak önmagát kell megváltoztatnia, s lám, vele együtt az egész világ megváltozik.”

Thorwald Dethlefsen

Még több pénz, de kinek?

Arra gondoltam, hogy keresek magamnak egy mellékállást, s mivel az internet is adott volt, időm is akadt, nagy hévvel és kitartással böngészgetni kezdtem a másodállásokat. Feltűnően sok volt azoknak a hirdetéseknek a száma, amely otthon végezhető munkát ajánl, jó fizetéssel, kevés idő alatt. Tetszés szerint lehet borítékolni, gyöngyöt fűzni vagy bármi ilyesmit csinálni!

Elgondolkodtató volt, hogyan fizethetnek jól pár órás munkáért, továbbá, ha ilyen sokat fizetnek, miért keresnek ilyen sok helyen ilyen sok embert (ugyanis ugyan-ezzel a hirdetéssel négy különböző állásportálon találkoztam). Lapoztam és böngésztem, olvastam, ameddig találtam egy olyan hirdetést, amelyben nem állást ajánlottak, de a lehetőséget igen; arra, hogy megismerhessük ennek a „könnyed pénzszerzési lehetőségnek” a folyamatát. Írtam is az úriembernek, aki nagyon kedvesen leírta a tapasztalatait. Természetesen a nevét nem írom le, továbbá annak a cégnek a nevét sem, amelyeknél a tapasztalatát nyerte. Íme a levél:

„Tisztelt Érdeklődő!

Köszönöm érdeklődését, szívesen megosztom Önnel a tapasztalataimat.

Megláttam egy nagy hirdetést, hogy otthoni munka x ezer forint, sőt, az sem volt mellékes, hogy egy hét múlva már pénzt is kereshetek (állította), és persze nem ügynöki munkáról van szó. Fel is hívtam, először küldennem kellett egy felbélyegzett válaszborítékot (az egy hét elmúlt, mire megérkezett a válasz). Majd felsorolt nyolc lehetőséget: adminisztráció, bedolgozás, adatrögzítés, borítékolás, külföldi munka (ez külön kecsegtető volt) stb. Ez után fizessen be belföldi postautalványon 2000 forintot (ami nagyon kedvezményes volt, mivel ha csak egyet rendelek a nyolc közül, az 500 forint körül volt), hogy részletesebb információkat kaphassak az összes munkáról (mivel az első tájékoztatóban csak a munka megnevezése, illetve a pénzkereseti lehetőség szerepelt), mindezt ajánlva célszerű feladni, illetve mellékeljek még egy nagyméretű felbélyegzett válaszborítékot. A válasz újabb egy hét múlva megérkezett.

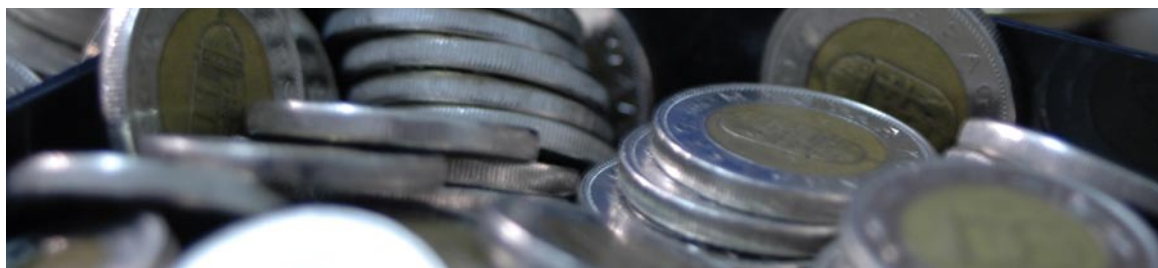
A részletes tájékoztató mégsem volt annyira részletes, ha szeretnék bővebb információkhoz jutni, rendeljem meg a különböző munkacsomagokat a cégtől, mivel eddig egy képviselővel leveleztem. Ezek a munkacsomagok 2000-4000 forintba kerültek, plusz postaköltség, ami legalább 700 forint (ez is kiderült utólag). Ezek után próbáltam felhívni a céget a megadott telefonszámon, de nem vette fel senki, három napig próbálkoztam, majd ismét felhívtam a képviselőt, aki szerint biztosan szabadságon volt a cégvezető és nyugodtan rendeljem meg csomagot, nem fogok csalódni.

Kiválasztottam kettőt, ami 6000 Ft értékben (+ postaköltség). Ezt a megrendelést persze megint ajánlva adjam fel, és két-három napon belül már meg is kapom a munkát. (Ez egy hétig tartott.) A postán 7500 forintot fizettem, nagy reményekkel gyorsan fel is bontottam a leveleket és szembesültem az átveréssel: ugyanis azt eszük ágában sem volt tudatni, hogy pénzt csak akkor kapok, ha, amit beborítékolok és saját költségemen postázom, továbbá, ha a címzett megrendeli és kifizeti a szolgáltatást. Megtudtam az adminisztrációs munka újabb leírását, vagyis szerintük az adminisztrációs munka azt jelenti, hogy először is adjak fel hirdetéseket újságokban, nem interneten (ami, mint tudjuk, nem kis pénz), ** nagy segítőkészséggel, a megyei lapokat is felsorolták, elérhetőségekkel, ** majd ismét saját költségen telefonálgassak az érdeklődőkkel, fénymásoltassak, levelezek velük (a megrendelő lap mellé természetesen a célszerű megoldás, vagyis válaszborítékot küldjek az érdeklődő számára) és ha elegendő (10) potenciális ügyfelet gyűjtöttem, akik megrendelik a szolgáltatást (ami egyébként honlapot, internetes reklámfelületet, számlázóprogramot jelentett), küldjem el a munkalapot az ügyfelek adataival és a területi képviselő felkeresi őket a szerződéskötés miatt. Ha ez mind megvan, és ha fizettek az ügyfelek, a következő hónap 15-e után én is megkaphatom a pénzemet. Mindebből persze adózni is kell. Véleményem szerint ez ügynöki munka, mégpedig saját költségre! De nem volt arra semmilyen biztosíték és lehetőség, hogy az általam beszervezett ügyfelek befizetését én le tudjam ellenőrizni. Nagyon ideges lettem, hiszem nem gondoltam volna, hogy erről van szó, ismét próbáltam felhívni a céget, a harmadik napon fel is vették. Előadtam a gondjaim és kifejeztem nemtetszésemet, de kijelentették, hogy ezzel sajnos ők nem tudnak mit kezdeni, megrendeltem a csomagot, ha akarok dolgozni, dolgozok, ha nem, nem. Természetesen ezek után nem voltam hajlandó több pénzt beleoltni, így is több, mint 10 ezer forintom bánta, valamint fizetés reményében elfecséreltem vele egy hónapot.

Remélem, tudtam segíteni abban, hogy a fentihez hasonló cégeket elkerülhesse és tényleg egy valós munkát szerezzen. Üdvözlettel, A.”

Elgondolkodtató, hogy a társadalom egyik része a másikon élőködik. Ugyanis véleményem szerint, ha valaki másodállást keres, azt nem jókedvében teszi, hanem ténylegesen szüksége van a mellékkeresetre. Továbbá, sokan lehetnek azok, akik valamilyen oknál fogva (rokkantság, betegség, kisgyerek) csak ilyesfajta munkákat tudnak bevállalni. Nem is lenne semmi baj velük, ha ténylegesen kifizetnék az emberek munkáját és fáradozását, de a fenti levélből egyértelmű, hogy mások nyakán élőködnek. Mégis optimista vagyok, hisz a levelet író ember a példa arra, hogy vannak tisztességes, másokon tényleg segítő emberek, s ameddig ők léteznek, van remény arra, hogy picit talán jobb lesz a világ.

Solya

Money- Mivel tömik

puláció (2. rész) a tömeget?

Habár „szabad világban élünk”, meglehetősen kevés férfi és nő járkal körülöttünk valóban szabadon. Mindez azért van, mert egyesek gyengeségük folytán, mások befolyásolása által kívánnak hatalomhoz jutni. Ez a fajta befolyásolás teljes rabszolgaságba sodorta az egész emberiséget a történelem túlnyomó részében, és mivel manapság is jelen van, súlyos fenyegetést jelent a demokráciára. Az alábbiakban e befolyásolás módozatait mutatjuk be.

1. A média kontrollálása

A sorban első és talán legfontosabb lépés az információ irányításában. A média birtoklása központi kérdés a tömegmanipuláció terén. Befolyásold az embereket és ezáltal befolyásolod a szavazataikat. Ellenőrzésed alá vonhatod a médiát, ha a tulajdonosa vagy, de úgy is, hogy szívességet teszel annak, aki a tulajdonosa. Az Egyesült Államokban hatalmas társaságok birtokolják a médiát, és ezek, sorban egymás után, különböző szívességeket kapnak a kormány tagjaitól a különböző törvények nyújtotta kedvezmények révén, illetve speciális adókedvezmények által. Ami aggasztó, mindössze öt mega-médiatársaság kezében van majdnem a teljes USA-média, minnek következtében az amerikai társadalom tagjai a legközönyösebbek és legagymosottabbak a világban.

2. Televízió

A televízió önmagában többet árt a társadalomnak, mint bármelyik másik médium. Beszűkíti a figyelmi periódusunkat öt másodperces hangjeleivel, hatalmas információ-kavalkáddal ellátva, olykor a legkisebb összefüggések nélkül, semmi másra, csak arra kényszerítve minket, hogy folyamatosan nézzük. Ebben a kontextusban komoly kérdéseket és érzelmileg sikamlós témákat kevernek össze, ez utóbbiakat hangsúlyozva, a felmerülő etikai kérdéseket pusztán, mint lehetséges ellenvéleményt feltüntetve polarizálnak súlyos kérdéseket, ily módon például, a háború kegyetlenségeit közönséges szórakoztatássá alacsonyítják. Nem túlzás azt állítani, hogy a televízió, jelenlegi formájában, a tiszta demokrácia legnagyobb ellensége. (Mindeközben benne rejlik a lehetőség, hogy jelenlegi működésétől jelentősen eltérően használják fel.)

3. Véget nem érő háború

Egy hadban álló ország (akár belső, akár külső ellenféllel) általában olyan ország, melynek lakosságát egyesíti a félelem, és ezzel együtt, társadalmának tagjai örömmel és készségesen adják át a hatalmat a vezetőiknek. Mint Orwell írja: “A hadban állás tudata és a veszély érzete hatalomátadáshoz vezet egy kicsiny kaszt számára, ami természetesnek tűnik, hiszen ez az elkerülhetetlen feltétele a túlélésnek.” Egészen mostanáig a Szovjetunió és a kommunizmus léte jelentette ezt a veszélyt a nyugat számára. Miután megszűntek létezni, jelentős fejlődésnek indultak az Egyesült Államokban a civil szabadságjogok, egészen addig, amíg az USA el nem kezdett keresni egy újabb ellenséget, azért, hogy leplezze imperialista és diktatórikus törekvéseit “háború a terror ellen” jelszó alatt. Ezen új hadviselés kezdete óta jelentős szabadságjogoktól fosztották meg az embereket “nemzetbiztonság” és “védelem” álca alá ültetett jelszavak mögé rejtve. A “háború a terror ellen” további előnyt szolgáltatott, ugyanis megnyerhetetlen és ezért folyamatosan szolgáltatásba kényszeríthetik embertársaikat azok, akik a hatalomhoz ragaszkodnak. Herman Goering mondta a Nürnbergi Per során: “Az embereknek vakon kell bízni a vezetőikben. Mindezt igen egyszerű elérni. Mindössze

szé annyit kell tenned, hogy elmondod nekik, megtámadták őket, és leleplezni a béke-pártiakat, mondván, hogy pacifizmusuk fokozott veszélybe sodorta az országot. Ez a módszer pontosan ugyanúgy működik bármelyik országban.”

4. A nyelv

Orwell a legtöbbünkénél jobban tudta, hogy a nyelv meghatározza a valóságérzetünket és viselkedésünket. 1984 című könyvében így ír: “A háború - béke”; a baljóslatú köntörfalazás visszaköszön Bush Irakkal kapcsolatos szavaiban, midőn azt mondta: “Az iraki háború igazából a békéről szól.” Irak megtámadására folyamatosan úgy hivatkoztak, mint “felszabadítás”, az USA katonatisztjei pedig mint “Iraki Szabadság Hadművelet”. Természetesen a felszabadításnak és a szabadságnak vajmi kevés köze volt az igazi okhoz, amiért az USA és az Egyesült királyság megszállta az országot, ám retorikailag legalábbis megengedi az érintett állampolgároknak, hogy egyfajta védekező álláspontot foglaljanak el otromba hatalmi vágyaik kiterjesztéséért. Másik köntörfalazó kifejezés a katonai szóhasználatban a “járulékos veszteség” a polgári lakosság legyilkolása esetén, illetve a “gonosz tengelye”, mely kifejezés olyan országokra utal, ahol az uralkodó ideológia az Egyesült Államok szemében politikailag nem megfelelő, és egyfajta folyamatos összeesküvéssel vádolják őket (holott a legtöbb, ebbe a kategóriába sorolt országnak nincs diplomáciai kapcsolata még egymással sem). Kontrolláld a nyelvet és kontrolláld az emberek gondolatait. Az 1984 című könyvben Orwell kijelenti, hogy a nyelv kontrollálása (és a választott nyelv szókincsének eliminálása) előfeltétele az emberek feletti kontrollnak: “Nem látjátok, hogy a halandzsá célja, hogy beszűkítse a gondolkodásokat? Végül egyfajta gondolat-gyilkosságot követünk el, mivel nem lesz szavunk, amivel kifejezzük.”

5. Hazafiasság

Első ránézésre a hazafiasság rokonszenves fogalom az emberek számára, valójában azonban az egyik manipulációs módszer, miként tehetők a polgárok a kormányuk szolgáivá, olyan területeken is, melyek igazából nem kedvükre valók. Tolsztoj írta: “Az emberek tehetetlensége a kormányzattal szemben mindaddig folyamatosan fennáll, amíg a hazafiasság létezik, mivel valamennyi hatalmi irányító erő a hazafiasságon alapszik - azon a készségen, hogy az emberek alávetik magukat a hatalomnak.” Amíg az emberekben él a hazafiasság, addig hajlamosak nem figyelembe venni a kormányzatuk bűneit, irányuljon az akár a saját lakosság, akár más nemzetek lakossága ellen. Amikor Tony Blair angol miniszterelnököt megkérdezték, érez-e megbánást az Irakban történtekkel kapcsolatban, megkerülte a kérdést és a hazafiasságra kezdett apellálni: “Úgy gondolom, a mi fiaink fantasztikus munkát végeztek” - arra utalva, hogy bárki, aki meg meri kérdőjelezni az iraki invázió legitimitását, azonnal megkérdőjelezi a “mi fiaink” legitimitását. A hazafiasságnak e rendkívül becstelen jellegű felfogása természetesen jelen van az USA politikájában is.

6. A tények összekavarása

Ezt a fajta klasszikus módszert használják a kormányzatok és a média, hogy fenntartsák azt a fantáziavilágot, minek segítségével kontrollálni tudják az emberek gondolatait. Példának okáért, Tony Blair kormánya a londoni robbantásokat úgy állította be, mint irracionális viselkedé-

sú vallási fanatikuskok akcióját, folyamatosan, gondosan kerülve a tény, miszerint az akció éppen az ő tisztességtelen külpolitikájának eredménye volt. Ily módon "önigazolást" teremt saját erkölcstelenségéhez. A tények összekavarása különösen könnyű módszer a televízió korszakában.

7. Vallás és kultúra

Az örök élet ígérete és a pokol fenyegetése (a sárgarépa és a bot esete) a legtöbb vallás világszemléletében szerepel, és a rájuk épített kultúrák tele vannak nyomorúsággal, kínzásokkal, szexuális eltévelyedésekkel, öngyilkosságokkal, bűncselekményekkel, gyalázattal, haraggal, perverziónal, gyűlölettel és szolgassággal - mint ahogy a történelemből ismerjük, más formáival is a tömegbefolyásolásnak. A Római Katolikus Egyház nemrégén kért elnézést a múltban elkövetett bűnökért (nem mintha ez a bejelentés különösebb változást okozott volna viselkedésében). A keresztény fundamentalizmus megerősödése az Egyesült Államokban természetes velejárójaként hozta magával a következményt, miszerint az USA vált a világszínpad vezető terrorista országává. (A "fundamentalizmus" azt jelenti, hogy eszmét tesznek az emberek elé, azaz igazolást az egyéni és a tömeges bűncselekmények elkövetéséhez.)

8. Gépi oktatás

Tévedés azt hinni, hogy a képzetlen tömegek befolyásolhatók. Néhányan úgy gondolják, éppen a képzett emberek befolyásolása a legkönnyebb, mivel tanítások során kialakítottak bennük olyan folyamatokat az információk kezelésében, ami által jóval kevésbé kritikusak. A képzett emberek hajlamosak mindenről véleményt alkotni. A mai oktatás arra irányul, hogy kormánypropagandát támogató egyéneket képezzen. Míg a diákok a múltban forradalmi érzületet tápláltak és megkérdőjelezték a társadalmi normákat, manapság úgy tűnik, hogy a forradalmi újításokra való hajlam beleolvad a társadalom többi tagjával való együttműködés elfogadásába, a hazafiasság mérgező hatásába és az intézményesített szórákoztatás és mesterséges érzelm-felkorbácsolás altató hatásába.

9. Közösségi rabszolgaság

A csoportmunka egyfajta minidiktatúra, amely arra kényszeríti az egyes embert, hogy hosszú órákon át fáradságos munkát végezzen, a munkája eredményeként keletkező haszon töredékéért. Manapság a legtöbb ember csoportban dolgozik, így a legtöbb embert diktatórikus környezetben alkalmaznak, és rendkívül kevés idő jut számukra önműködő lényük megtapasztalására az adott társadalmon és a világon belül. Ez az állapot rendkívül fogékonyra teszi az embereket a kormányzati befolyásolási szándékok befogadására, merthogy éppen ilyen módon irányítják őket a munkában is és teszik a rendszer szolgáivá. Sokan hiszik, hogy a becsületben végigdolgozott hosszú és fárasztó órák, ami pontosan ugyanaz, mint a hajdani rabszolgaság, nem céltalan, ellenkezőleg, jó dolog, hiszen ezáltal a társadalom valamennyi tagjának életszínvonala emelkedik. Ez bizonyos körülmények között talán igaz is lehet, ám továbbra is alattomos befolyásoló eszközt jelent a hatalom kezében, és egy demokráciában az embereknek legalább tisztában kell lenniük ezzel a ténnyel.

10. A félelem

Ez az egyik legalkalmasabb mód az emberek kontrollálására. Félelem a bűncselekménytől, nyomortól, ellenérzéstől, gúnytól, változástól stb. A félelmet használják fel, mint befolyásoló eszközt az emberekkel szemben, amikor veszélyes és költséges orvosi kezelésnek kívánják őket alávetni, amikor megvetetik velük a négykerék-meghajtású autót, a drága kozmetikai szereket és ruhákat, merthogy szeretünk szépséget látni (és nem szeretjük, ha öregek vagyunk és csúnyák); pénzt adatnak velünk a rák elleni karitász-szervezeteknek (a legtöbb ily módon összegyűjtött pénzt elfecsérik kemoterápiára, melyről bizonyított, hogy sokkal ártal-

masabb, mint a semmi); templomba járni készítenek bennünket, hogy ne jussunk a pokolba és csoportmunkába rabszolgának, hogy ne találjuk magunkat az utcára kivetve a rajtunk élösködő cég jóvoltából. Igazából a félelem a legjobb befolyásoló eszköz a kormányzatok kezében, közösség és vallási manipuláció.

11. Ismételd a hazugságot

Joseph Goebbels mondta: "Soha se ismerd be a hazugságot - egyszerűen csak ismételd azt." Ez a megoldás szinte csodákat művel amennyiben a kormányznak a lakosság félrevezetése a célja. Pontosán ez az oka annak, ami miatt az amerikai lakosság 70%-a azt hiszi, az irakiak álltak a 9/11-i események hátterében, még akkor is ez a meggyőződésük, ha mindezt semmi sem támasztja alá. Bush propagandagépezete semmi mást sem csinál, mint újra és újra ismételteti a hazugságot. Ugyanúgy tesz Angliában Blair is, folyamatosan ismételteti az iraki tömegpusztító fegyverek létezésére vonatkozó állításait és azt, hogy végül is "jó dolog" volt törvénytelenül lerohanni egy független államot. Amikor aztán semmiféle tömegpusztító fegyvert nem találtak Irakban, Blair a legnagyobb könnyedséggel kezdett egy másik hazugság ismételtetésébe, miszerint, a világ biztonságosabbá vált a katasztrófába torkolló invázió eredményeként.

12. Rejtsd el az igazságot a hazugság falai mögé

Ez igen jó módszer arra, hogy valaki megmeneküljön a hazugsággal való lebukástól. A hazugsághalmaz vegyítve egy parányi kis igazsággal, azt a látszatot kelti, hogy az igazság igazából teljesen lényegtelen és használhatatlan. Amikor ezen az alapon teszünk fel kérdéseket, a kormányzat feltartott kezekkel döbben meg a csodálkozástól és állítja határozottan, miszerint ők egyfolytában az igazságról beszéltek. Az iraki háború idején - példának okáért -, az igazságot és a hazugságot gátlástalanul összekeverték az USA és az Egyesült Királyság kormányzati körei, meglehetősen felkavaró módon, folyamatosan hangot adva az iraki félelmetes katonai erők miatti aggodalmuknak. Az angliai kormányzat tagjai egymással versengve próbálták alátámasztani állításukat, miszerint a titkosszolgálati jelentések végül is inkább hagyományos fegyverekre vonatkoztak, ezért lényegében mindenki igazat mondott.

13. Szükségtelen titkosítás

Minden kormányzatnak szüksége van a titkosság valamilyen fokára katonai ügyekben, hogy megvédhesse határait és országa lakosságát. Azonban amikor ezt a módszert információk visszatartására használják, az embereknek nem adják át a fontos ismereteket, holott azok visszatartását nemzetbiztonsági feltételek nem indokolják, az ily módon titkosított információk csupán egyetlen célt szolgálnak, megakadályozni a kormány lejárását. Manapság pontosan ez történik mindennapos gyakorlatban az úgynevezett demokráciák háza táján, mikor kormányzataik mindössze halvány bepillantást engednek csak társadalmuk tagjainak olyan dolgokba, melyeket jogukban állna ismerni. A titkosságra fókuszálnak tehát, gyakran e mögé bújva "jogszerűsítene" háborúkat, akár az egész világ ellen, ahol is a különböző nagyvállalatok követelik jogaikat, a lehetséges okok pedig a terrorizmustól a versenyképesség fenntartásáig bármi lehet, a lényeg az, hogy a tényleges célokat és ténykedéseket titokban kell tartani a nyilvánosság előtt. Amikor a társadalmakat sötétben tartják, a demokrácia maga is elhalványodik.

14. Az ellenfél becsmérése

Ez a klasszikus megoldása annak, miként szítsunk gyűlöletet a társadalom tagjai között akár belső, akár külső ellenséggel szemben. Drogkereskedők, gyilkosok, idegen diktátorok, menedékkeresők és hasonló jelzők, eközben más országok lakóit gyakran alsóbbrendűeknek tüntetnek fel,

embertelennek állítják be eljárásaikat és gyakran követnek el ellenük gyilkosságokat a mi kormányaink, társadalmunk, vagy akár saját kezünk megbízásából. Az iraki katonákat pl. a kuwaiti háború idején teljesen igaztalanul vádolták meg inkubátorokban levő gyerekek tömegeinek legyilkolásával, ezzel próbálva jogalapot teremteni az iraki katonák amerikai katonák által történő tömeges lemészárlásának. Az embertelenség rendkívül jó blokkoló tényezőnek bizonyul, amikor az úgynevezett ellenségeink motivációit és érzéseit próbáljuk megérteni, valami olyasmi, amin ha áttörnénk és felfednénk a valódi mozgatórugókat, sokkal tisztábban megérthetnénk a kormányzatunk hozzáállását az úgymond ellenséges akciókhoz. Létezik egyfajta rendkívül káros hozzáállás a társadalmunk részéről, miszerint tökéletesen egy kalap alá veszi, ha valaki úgy tesz, mintha gonosz dolgokat művelne, illetőleg ha valaki gonosz dolgokat tervez, mintha el is követte volna a cselekményt magát. Akik befolyásolni akarják a tömegek gondolkodását igencsak rásegítenek a társadalom igazságérzetére, a természetes szociológiai válaszra, hamis motivációs jelleget adva az eseményeknek, történjen ez akár külföldön, de határon belül is, ahol irracionális viselkedési mintákat rendelnek emberek mellé, így téve tönkre őket és játszva ki ellenük a társadalom kiprovokált haragját. Csak ilyen módon remélik megoldani a különböző tettek "indoklását", hiszen "ami nem a mi irányításunk alatt áll, az nem úgy történik, ahogy mi szeretnénk."

15. A felelősség megkerülése

Vezető politikusok pontosan tudják, miként kerüljük ki, bukjának alá útjukon, amikor rázós helyzetbe kerülnek, hálót igyekeznek rájuk kivetni. Senki sem olyan ügyes ebben a taktikázásban, mint Blair, akinek számos igen súlyos helyzetet kellett átélnie miniszterelnökként, bárki más azonnal lemondott volna az ő helyében a regnálásról. A mesteri tömegbefolyásolók képesek a legsűrűbben gomolygó felhők közül is megmenekülni kitérő lépésekkel. Az emberek ezért folyamatosan azt hiszik, hogy a problémák a legkülönbözőbb helyeken és okokból jelentkeznek, kivéve a vezetőket és az általuk irányított testületeket.

16. Irányítsd a riportereket

A lehető legegyszerűbb útja az információ médiához való jutásának befolyásolására, ha magukat a riportereket tartjuk ellenőrzés alatt, akik a hírek forrásaihoz hozzáférnek. Teljesen biztosak lehetünk abban, hogy egyetlen békepártit sem hívnak meg Irakba az amerikai hadsereg mellé, hogy közvetítse a megszállás folyamatát. Másik eset mostanában, amikor riportereket lélektanilag befolyásoltak a nemrégiben lezajlott közel-keleti konfliktus volt, ahol a riporterek semmiféle függetlenséget nem kaptak, hiszen testi épségükre az angol-amerikai csapatok vigyáztak, megvédve őket az ellenséges környezetben. A kenyeret adó és védelmet nyújtó kéz gazdáját pedig nem szokásos kritizálni.

17. Propagandahirdetések (P/R)

Reklámmal telített világban élünk, tömény mennyiségű propaganda-hirdetés áraszt el bennünket, megszokjuk jelenlétüket. Szinte már el is várjuk, hogy befolyásoljanak bennünket ennek vagy annak részletre történő megvásárlására, illetve ennek vagy annak a terméknek az elfogyasztására. A reklámok nagy többsége úgy van összeállítva, hogy becsapjon bennünket, mindehhez természetesen sokkal inkább próbálnak érzelmeinkre hatni, mint felfogóképességünkre - abból a megfontolásból kiindulva, hogy minél primitívebb agyműködést indítanak be, annál nagyobb az esélye a reklámozó szempontjából sikeres döntésnek. A propagandahirdetések pontosan ugyanezen a módon működnek, ennélfogva rendkívül meggyőzőek. Amit igazából fel sem fogunk az az, hogy ezek a technikák is lényegében arról szólnak, mint amikor valamilyen terméket vagy szolgáltatást kínálnak. A különbség annyi, hogy kormányzati szervek használják, illetve nagyvállalatok, így kívánják

elmondani gondolataikat és világnézetüket, ami természetesen támogatást jelent az adott kormányynak, illetve nagyvállalatnak. (Dollár százmilliókat költöttek kormánypropagandára az iraki háború reklámozása kapcsán a Bush kormányzatrészéről az amerikai állampolgárok támogatásának megszerzése érdekében - a dolog annyira sikeresen működött, hogy mindezt csak pár ember ismerte fel.

18. Adósság

Egy ember, de akár egy nemzet is sokkal inkább befolyásolható, ha adóssága van, mintha nincs, hiszen elfoglalja őket annak a problémának a kezelése, miként törlesszék a részleteket és az adósságot, így nem marad sem idejük sem energiájuk, hogy a fennálló helyzet megváltoztatására törekedjenek. Az átlagos polgár egyértelműen a bank-korrupció áldozata, más szavakkal, a rendszer rabszolgája. (A rabszolgaság léte már eleve megkérdőjelezi a rendszer erkölcsi alapjait. Aki rabszolga, annak nincs elképzelése a szabadságról, ha pedig nincs, akkor különösebben nincs szükség befolyásolására, és összetartására sem.) Az adósság alkalmazása tömegbefolyásolás céljaira ismert taktika a nemzetek között, e során a fejlett országok meglehetősen kegyetlenséggel hajtják rabszolgasorba a kevésbé fejlett országokat és rabolják ki nyersanyagforrásaikat.

19. Fogyasztás

Meglehetősen különös, hogy a bevásárlás miként vált kedvenc időtöltésévé a legtöbb fiatalnak ezekben a napokban. Csapd be az embereket, hitesd el velük, milyen kellemetlen érzést tud okozni, ha nem veszik meg a legújabb autót, vagy mobiltelefont. Az anyagi dolgok előtérbe helyezése rombolja a demokráciát, még pedig két okból: először is, a vállalati modell uralkodó modellé válhat a társadalom számára, és másodsor, a féktelen vásárlás gazdaságtalan és rombolja a társadalmat belföldön és külföldön egyaránt - ha valami, aminek az emberek fejében tudatosodni kellene az az, hogy a vállalatokat abszolút nem érdekli, mit gondolnak minderről (éppen azért a reklámokkal az érzelmeikre próbálnak hatni). A vásárlás egyik eleme a modern kori tömegbefolyásolásnak, jelentősége nem lehet kérdés a továbbiakban.

20. Fantázia és szórakoztatás

Szinte minden ember hozzá van ragadva a tévé képernyőjéhez, sok-sok órán át minden egyes nap, emellett számos fiatal játszik - olykor önmagából teljesen kivetkőzve - számítógépes játékokat. A film- és popsztárok a jelenkor legbefolyásosabb modelljei, azzal a dekadens hatással és befolyással, hogy csak nagyon kevés ember képes ezeknek a modelleknek igazán jól megfelelni. A szórakoztatás lett korunk Huxley által megfogalmazott soma tablettája az emberek számára, beléjük szorítva a dolgok megváltoztatása iránti vágyat, sokkal inkább a status quo fenntartása iránt vonzódnak, így azoknak, akik a tömegek befolyásolására törekednek sokkal könnyebb a dolguk. A legjárhatóbb út a figyelem fenntartására a nemzeti televíziók által sugárzott primitív érzelmeikre alapul, úgymint a félelem és a harag. Ez a szenzáció-hajhászás az egyik legjelentősebb negatív hatás a médiumok részéről, az emberek egész egyszerűen elveszítik realitás-érzéküket.

21. Gyógyszerek és alkohol

A szórakoztatás kiterjesztéseként gyógyszereket és alkoholt adnak az embereknek, mintegy levezetés gyanánt, elégedetlenségükre és boldogtalanságukra egyfajta "gyógyszerként", gyakran kifinomítva a vágyakat demokratikusan teremtik meg a változásokat a társadalomban, melyben élnek. Az alkohol, a fájdalomcsillapítók és az antidepresszánsok túlzott vásárlása már-már járványszerű szintet ért el. néhány gyógyszer, mint a hallucinogének, felfokozhatják érzékelő-képességünket, ez a felfokozottság azonban nem a helyzet racionális értékelésében nyilvánul meg,

és döbrent rá a “megszökés” fontosságára, hanem éppen ellenkezőleg, az emberek nagy többségét bezárja ez a tudatállapot, ezért nap mint nap újra az ezt kiváltó gyógyszerekhez nyúlunk, felhők alá rejtve a valós világ által nyújtott valóság-érzetet. Az a népesség, mely ilyen gyógyszerekkel éri el a társadalomból való “kiszakadás” élményét, meglehetősen esélytelen a változás utáni vágy akár megfogalmazására is.

22. Románc és/vagy szexfüggőség

A románc és a szex mindig is fontos szerepet töltött be a társadalom életében. Azonban korunkban e két vágyat különböző nagyvállalatok veszik irányítás alá és a természetes hajlamainkat hatalmas erők bevetésével viselkedésünk befolyásolására használják, mások vágyainak szolgálatába. Semmi romantikus nincs a gyilkosságban, mindez azonban nem tartja vissza a háborús feleket, ami igazából nem más, mint tömeggyilkosság, akármennyire is próbálják romantizálni a népszerű médiában.

23. Álhatalom

A legtöbb ember egészségtelen mértékű tiszteletet tanúsít a hatalmon lévők iránt. Ez a viselkedés befolyásolhatóvá teszi őket azok részéről, akik a hatalmat birtokolják. Manapság nagyon sok fiatal nem kedveli a hatalmon lévőket, ez azonban mindössze pszichológiai fejlődési állapot az életükben, a felnőtt társadalomba illeszkedés teljesen normális velejárója. Igazából, a hatalmon lévők iránti gyűlölet csak kicsivel különbözik a hatalmon lévők iránt érzett szeretettől. Minden egyes embernek fel kellene fognia, hogy a demokráciában igazából aki “hatalmon” van, az nem más, mint emberi lény, és azért került oda, hogy szolgálja az embereket. (“Hatalmon lenni” igazából nagyvállalati körülmények között jelent egészen mást, de ezek messze nem demokratikus intézmények.) Vakon követni a hatalmon lévőket, azonban könnyen pusztulást vonhat maga után. Az Egyesült Államokban - példának okáért -, minden egyes évben 113.000 ember hal meg gyógyszerek mellékhatása, vagy gyógyászati hibák miatt, azonban továbbra is csak igen kevesen merik megkérdőjelezni orvosaik álláspontját, mert nemcsak hogy félnek a hatalmon lévőktől, hanem egyúttal szeretnek engedelmessé válni nekik.

24. Nemzeti én-központúság

Igen hajlamosak vagyunk mi, itt a nyugati országokban, vakságot tanúsítani olyan esetek megértésében, miszerint az “idegenek” vajon miért lesznek olyan dühösek, ha katonai erőink kiterjedt módon és közvetlen fellépéssel jelennek meg világpolitikai helyzetek “megoldása érdekében”. Hajlamosak vagyunk elfeledkezni arról, hogy ha egy másik ország, teszem azt Kína, viselkedne úgy, ahogyan azt az Egyesült Államok teszi nemzetközi szinten, máris készülhetnénk a háborúra. A nemzetek természetes létükből adódóan én-központúak, és amit mi hajlamosak vagyunk “védekezésnek” vagy “harc a terrorizmus ellen” kategóriának beállítani, igazából nem más mint “támadás” és az “imperializmus kiterjesztése” - határainkon kívül fekvő országokra.

Ha például Irán úgy döntene, hogy katonai bázist hoz létre Mexikóban, nemzeti tömegfelháborodás törne ki az Egyesült Államokban (és természetesen az amerikai földrész teljes egészén), miközben az USA értetlenül áll hasonló reakciókat tapasztalva, szerte a világon, ahol éppen kedvük szottyán amerikai katonai bázisokat létrehozni. Ezért tehát az emberek, nagyvállalatok és kormányzatok teljesen vakok saját tetteikkel kapcsolatban, merthogy rövidlátó módon értékeli azokat. A társadalom tagjait pontosan ugyanígy befolyásolják, hangolják át a “védelem” kifejezés használatára, holott valójában támadás történik. A tagadás szintén fontos eszköze az erős nacionalizmusnak. George Orwell írta egyszer. “A nacionalizmus nemcsak hogy nem emel kifogást a hazai részről elkövetett atrocitások ellen. Egyenesen figyelemreméltó képességeket mutat az irányban, hogy meg se hallja ezeket.”

25. Hamis történelem

George Orwell mondta: “Aki irányítja a múltat, ellenőrzése alatt tartja a jövőt!” A történelmet minden adandó alkalommal újírja a kormányzat, a nagyvállalatok, az egyházak, de a filmkészítők is, azért, hogy világszerte befolyást gyakoroljanak az emberek világnézetére. A holokauszt-tagadóktól kezdve azokig, akik megpróbálnak jogi alapot keresni a II. világháború végén Japánra ledobott atombombák indoklásához (annak ellenére, hogy Japán már megadta magát), a történelmet folyamatosan átírják bizonyos elképzelések és - természetesen - a nemzeti győzelmisség támogatása érdekében. Manapság csak igen kevesen értik meg a Közel-Keleti lakosokban élő izzó nyugatgyűlöletet, hanyag eleganciával tüntetik úgy fel, mintha valamiféle irreális iszlám fundamentalizmusról lenne szó. Valójában a nyugat, és különösen az Egyesült Államok szégyenteljes módon befolyásolta ezt a térséget az egész 20. századon át, kizárólag saját érdeke szerint. Ha valaki tényleg meg szeretné érteni ennek a gyűlöletnek az okát, netán az irracionális vallási fundamentalizmusét, akkor ez a térség nem a megfelelő hely arra, hogy elkezdje.

26. Sértések

Figyelemreméltó tény, hogy még a 21. század elején is, a politikai széthúzás egyik leggyakrabban felhasznált technikai megoldása, még a legmagasabb szinteken is, egymás sértegetése. Valakit “kommunistának” vagy “szocialistának” nevezni, különösen az Egyesült Államokban, rendkívül súlyos sértésnek számít. Hasonlóan a patriotizmushoz, ily módon sértegetni valakit, pláne a kormányzat részéről, már-már orrvérzésig terjed, de emellett fasiszta jelzőkkel is gyakran illetnek embereket, olyan fogalmakat aggatnak rájuk, melyek mögött és nevében sok-sok ember ellen követtek el súlyos tetteket. Az Egyesült Államok Alapító Atyái kétségtelesen rendkívüli módon elítélnék mindezeket a törekvéseket, hiszen az általuk összeállított Alkotmány mélységesen emberpárti.

27. Fizikai megfélemlítés

Természetesen ha a fenti technikák egyike sem működne, a “demokráciák” nem haboznának a fizikai megfélemlítés eszközeihez nyúlni. Van egy barátom az Egyesült Államokban, akit csak azért vert össze a rendőrség, mert az utcán tartózkodott egy politikai tüntetés idején. A hölgy nem vett részt a tüntetésen, egész egyszerűen csak figyelte a tüntetők elhaladását. Az Amerikai Egyesült Államokban az emberek fizikai megfélemlítése “kordában tartásuk végett” megszokott gyakorlat, és rendkívüli módon elhibázott az a vélekedés, miszerint ilyen jellegű erőszakos események csak a távoli diktatúrákban vagy a szocialista országokban történhetnek. Az Egyesült Államok teljesen törvénytelen módon tart foga és kínoz afgán börtönlakókat a Guantanamo-i Öbölben, Kubában, tökéletesen megtagadva ezzel a genfi Egyezményt. Ez kirívó példája annak, hogy egy úgynevezett demokrácia mi mindenre ragadhatja el magát a világ többi részével szemben, és - a saját lakosságával szemben is. A világ felé tehát ezt üzenik: “Amit megtehetünk, az jogszerű” (beleértve emberek kínzását is).

Aranyi László
<http://aranylaci.freeweb.hu/>

Háttér: <http://www.freeweb.hu/aranylaci/manipulation/manipulation.html>

Eredeti irodalom: Andrew Paterson – Tömegbefolyásolás (2003)

(folytatjuk)

Nyertem! Nyertem?

Mindenki jól ismeri a reklámszemét, idegen szóval a spam fogalmát – néhányunk talán nap mint nap találkozik is vele. Míg többségük csak idegesítő, de jobbra ártalmatlan „piaci bitlégy”, addig vannak komoly galibát okozó reklámlevelek is. Ezek ellen a józan paraszti ész használata és végső soron a tájékozottság a tökéletes feyver.

Ilyen bajkeverő a nem újdonsült, de még mindig divatos „scam” – egy szélhámos trükk(öt alkalmazó levél), ahol szándékosan félrevezetik a célszemélyt, általában anyagi vagy más nyereség céljából. Valójában azonban információlopás és adathalászat folyik a háttérben.

A szó a XIX. századi amerikai szleng – scam (ejtsd: szkem) = zugprókátor pénzszerző trükkje – analógiájából alakult ki. Érdekes elgondolkodni azon, hogy minden kornak megvolt a maga eszköze arra, hogy gyanútlan emberekből pénzt csaljon ki; hol western-kocsmában folyó titkos játsszámmal, hol pedig a világméretű háló szövvényes fonalán keresztül...

A Scam Grál hajszolása

Két ismerős csevegett az Interneten, amikor egyikük, Peti* megkérte társát, Sanyit*, fordítson már le egy levelet magyarra, mert ő nem tud angolul és nem érti. Mivel Peti szerencsejátékos volt, valahogy sejtette, hogy valami pénzről lehet szó. Sanyi segítőkészen magyaráította a szöveget és visszaküldte neki, olvasása pedig vegyes érzéseket keltett csevegetőársában...

A lefordított levél így kezdődött:

„Camelot Csoport,
A Nemzeti Sorsolási Operátor
3b Olympic Way, Sefton Business Park,
Aintree, Liverpool, L30 1RD
Hivatkozási szám: UKL/74-A0802742006
Kötegszám: 2007UKL-01

NYEREMÉNYÉRTESÍTŐ

Az Egyesült Királyság Nemzeti Szerencsejáték szeretné Önt informálni, hogy a nagy-britanniai e-mailcím-lottó nemzetközi program sorsolását 2007. május 2-án megtartották. Az Ön e-mailcíme egyike a nyerteseknek, a nyeresége összege 891 934,00 - azaz nyolcszázkilencven-egyezerkilencszázharmincnyég - angol font sterling késpénzben a REF NO. REF:UKL/74-A0802742006 aktaszám alatt. Ez a teljes nyereség, a 4 459 670,00 angol font sterling elosztva 5 azaz öt nemzetközi nyertes között ebben a kategóriában.[...]

A továbbiakban hosszan eszetele az értesítő, hogy a levelet 14 napon belül vissza kell igazolni vagy érvénytelenné válik, és ehhez a jelentéshez egy pontos névvel és címmel ellátott pénzügyi képviselőt („Claim Officer”) kell felhívni, vagy e-mailben elküldeni neki a rengeteg személyes adatot, többek között a saját személyi számot, valamint egy közeli hozzátartozó nevét és életkorát is.

Nem tudta eldönteni, hogy most ugráljon örömeben: „Nyertem!”, vagy összehúzódjon egy sarokban azt remegve: „Nyertem?”. Még sosem kapott ilyet. Az rendben van, hogy szerencsejátékokat játszik, de hogy az e-mail-címét kisorsolták volna, és pláne több száz millió forintért...? Sebtiiben visszaírt Sanyinak, hogy most akkor mit csináljon ezzel az információval? A jószándékú, ám tájékozatlan barát buzdította, hogy bár ő ezt nehezen tudja elhinni, hogy igaz lenne, de hívja csak fel az összekötőt. Persze angolul, hogyan máshogy, de hát ő csak magyar nyelven tud, szóval akkor... ennyi.

Ez volt Peti szerencseje. Időközben ugyanis a beszélgetőtársa is kapott egy ehhez hasonló levelet, így már tudta, csakis levlészemétről lehet szó. Sanyi, amint tudta, informálta a majdnem póruljárt ismerősét erről, így az érzelmi hullámmáson kívül annak nagyobb kára nem esett.

Egy sorsolós trükkjáték, a „lottery scam”

A „lottery scam”, de általában minden pénznyereményt fitogtató szélhámoság váratlan levélként érkezik, és már a tárgy mezőben „You have won!” (Ön nyert!) vagy „Notification about Award/Prize” (Nyereményértesítő) és hasonló, kellemesnek ható kifejezések állnak. Az embereket könnyen becsaphatja a levél

hivatalos volta (rengeteg iktatószám, nevesnek tűnő lottóbizottság, személyesen megkereshető képviselő, megfogalmazás). Nem beszélve a milliós nagyságrendű nyereségyösszegekről. Mint a fenti példában is, máshol is szerepelhet létező szerencsejáték-felügyelet neve, akiknek persze legtöbbször fogalmuk sincs a visszaélésről. Ha a scam címzettje kapcsolatba lép a képviselővel, ott biztosan felkérlik arra, hogy adja meg az adatait és fizessen ügyviteli vagy kezelési költséget. Ha eleget tesz a kérésnek, szegényebb lesz adatokban és pénzben, de gazdagabb semmiképp, az állítólagos nyereseményét soha nem fogja kézhez kapni. A scamgyártás jogsértő vállalkozás, amit általában nagyon nehéz megfogni, gyakorlatilag a gyors és szerteágazó terjedés miatt szinte lehetetlen.

Sajnos, sokan nem olyan szerencsések és szemfülesek, mint a történetünkben szereplő két jóbarát. Legtöbbször pedig szinte semmilyen információt nem kap az internetes szélhámosokkal kapcsolatban. Pedig egyelőre csak a józan paraszti ész és megfelelő mennyiségű és minőségű információszerzés, tájékozódás veheti fel a harcot ellenük.

Hogyan ismerhetjük fel az ilyen e-mailt?

1. Ha nem vettünk sorsjegyet, semmiképp nem nyerhetünk semmit. Mint a labcben, ahol a skót lottónyereményért imádkozott, és az Úr rászólt: „Fiam! Legvalóbb egy szelvényt is vegyél!” E-mailcímeiket meg végképp nem sorsol ki senki. Ez is csak egy módja, hogy a szélhámoságnak „bedőljön a jónép”.
2. A trükkgyártó egészen biztosan kér ellenszolgáltatást, kezelési vagy transzferköltséget a díj címzetthez juttatásáért. Kérje bármire, csak a pénzt akarja kicsalni a naiv ügyfélből. Ez illegális, mert semmilyen sorsnyeremény kiosztásáért nem kérhet el fizetséget a sorsolóbizottság. A nyereseményadó is százalékban meghatározott mértékű, és arra szintén jogszabályok vannak, a beszédést pedig az adóhivatal intézi hivatalos úton, mindenképp a nyeresemény átadása után.
3. Ezek a sorsolós csalólevelek általában ingyenes e-mailcímekről jönnek, mint pl. @yahoo.com, @freemail.hu. Egy komoly üzleti cég nem használ ingyenes e-mailklienst.

Legyünk résen! Tartsuk nyitva a szemünket és töröljük az ilyen levelet! Hiszen amit már biztosan nyertünk: az az eligazítás és a tapasztalat az Internet sötét zugaiból érkező adathalommal kapcsolatban. A scamlevelekkel kapcsolatban működik a mondás: túl szép, hogy igaz legyen.

Szabó Borka

Cikkforrások (angolul):

Angol Wikipédia – Lottery Scam http://en.wikipedia.org/wiki/Lottery_scam
Amerikai bányászszleng-szótár <http://www.nbmng.unr.edu/comstockscience/vocab1.shtml>

Több info (magyarul):

<http://hu.spam.wikia.com/wiki/Kezd%C5%91lap>
<http://hu.spam.wikia.com/wiki/Csal%C3%A1s>

* A nevet személyiségi jogi védelem miatt megváltoztattuk.

Angi Ursolya Beáta
Gubis Mariann fotó
Kellényi Kata kulcsíny
Orosz Norbert bulvár blokk
Reich János
Sablik Henrik főszerkesztő sablikh@gmail.com
dr. Serfőző Eszter
Szabó Morka illusztráció, korrektúra
Ternák Tünde
alkotók

Vendégek Aranyi László
Lénárt József

mentropia@yahogroups.hu

www.mentropia.hu

Kézzel készült.